

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 16 februari 1922 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 19 november 1920 om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924.

(2:a avd.)

Genom proposition nr 42 av den 27 januari 1922 vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 19 november 1920 (nr 761) om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924.

Härigenom förordnas, att 4 § i förordningen den 19 november 1920 om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924 skall hava följande ändrade lydelse:

4 §.

Skattskyldig uppföres till kommunandel av progressivskatten i den eller de kommuner, där han under nästföregående år åtnjutit inkomst av beskaffenhet att kunna där taxeras till bevillning, och till utjämningsandel i den kommun, där han taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Har skattskyldig inom olika kommuner åtnjutit inkomst av beskaffenhet att kunna taxeras till bevillning i samma kommuner, skall å

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 7 saml. 3 häft. (Nr 3—4.) 1

honom belöpande kommunandel av progressivskatten fördelas mellan kommunerna i förhållande till storleken av hans inom varje kommun till bevillning uppskattade, till jämna hundratal kronor reducerade inkomst, beträffande inkomst av fast egendom, rörelse eller yrke utan sådant avdrag, som jämlikt bevillningsförordningen 11 § 2 mom. 1:o a) och 2 mom. 2:o a) är medgivet för genom fastighetsbevillning beskattat belopp av sex för hundra av taxeringsvärdet för jordbruksfastighet och fem för hundra av taxeringsvärdet för annan fastighet.

Har skattskyldig icke inom någon kommun åtnjutit inkomst av beskaffenhet att kunna taxeras till bevillning, upptages — — — icke uppgår till 200 kronor.

Därest vid — — — belopp understigande 50 kronor, uppföres — — — vid sistnämnda kommun.

Med kommuner — — — kommunal progressivskatt.

(Se vidare — — — anvisningen.)

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt å densamma meddelad uppgift, av trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Beträffande vad föredragande departementschefen enligt omförmälda statsrådsprotokoll vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till motivering för förslaget får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet.

Propositionen. De föreslagna bestämmelserna röra fördelning av kommunandel utav den kommunala progressivskatten och innebära rent sakligt endast ett par smärre förändringar i de för tiden 1921—1924 antagna. Medan för närvarande gäller att kommunandel, som icke uppgår till 50 kronor, i sin helhet tillfaller kommun, inom vilken skattskyldig taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall enligt propositionen någon fördelning icke äga rum i de fall, där kommunandel understiger 200 kronor. Vidare har i propositionen föreslagits, att, därest vid fördelning av progressivskatt annan kommun än den, där skattskyldig taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, tillföres andel understigande 50 kronor, skattskyldig för detta belopp uppföres i sistnämnda kommun, medan enligt

gällande stadganden sådan avvikelse från föreskrifterna rörande progressivskattens fördelning sker först, där å särskild kommun belöpande andel av progressivskatten understiger 20 kronor. Såsom motiv för dessa förändringar har åberopats, att därigenom skulle vinnas en icke oväsentlig lättnad i taxeringsmyndigheternas arbete med progressivskattens fördelning.

Enligt till 1921 års kommunalskattekommitté avgivna yttranden från i den senast avslutade taxeringen deltagande personer har taxeringsmyndigheternas arbetsbörda genom de år 1921 för första gången tillämpade skatteförfattningarna betydligt ökats, vartill det tidsödande och besvärliga arbetet med progressivskattens fördelning i icke ringa mån bidragit. Den rådande depressionen inom det ekonomiska livet torde sannolikt komma att medföra, att antalet fall, i vilka kommunandel av progressivskatten skall fördelas, även med ett bibehållande av gällande bestämmelser, bleve färre vid innevarande års taxering och möjligen jämväl vid taxeringarna åren 1923 och 1924 än vid den senast verkställda, men den ytterligare lindring i arbetet förslaget erbjuder måste det oaktat anses av behovet väl påkallad. Enligt de yttranden, som lämnats av i saken hörda myndigheter, skulle ändringen jämförelsevis obetydligt inverka på kommunernas ekonomi.

*Utskottets
yttrande.*

Övriga förändringar äro av uteslutande redaktionell art. De nya bestämmelserna hava föreslagits att träda i tillämpning redan vid innevarande års taxering.

På grund av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 42, antaga ovan införda förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 19 november 1920 om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924.

Stockholm den 16 februari 1922.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: se under betänkandet nr 4.
